

Personer med 22 Virksomheder af forretningsmæssig Art) til 848 Kr. (Kontorchefer etc., 16 Personer med 21 Virksomheder af forretningsmæssig Art). Lægges til de 22 Virksomheder af forretningsmæssig Art, som de ommeldte 8 af Centraladministrationens højeste Embedsmænd have inde, de 14 Bivirksomheder, som de samme 8 Embedsmænd iøvrigt have, naar man op til en Gennemsnitsindtægt for dem af Bivirksomhed af 8,000 Kr. pro persona.

Der har — hedder det i Kommissionensbetænkningen — indenfor Kommissionen været »Enighed om, at de tilvebragte Oplysninger om Embedsmænds Bivirksomheder give Anledning til Indførelse af nye regulerende Lovbestemmelser. Derimod har der gjort sig forskellige Anskuelser gældende med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilke Regler der bør gælde for Statens Tjenestemænds Ret til at have indtægtsgivende Bivirksomheder, idet nogle af Kommissionens Medlemmer paa Forhaand vare tilbøjelige til at antage det for tilstrækkeligt, at det paalagdes Tjenestemændene at indhente Tilladelse fra foresatte til Bivirksomhedernes Overtagelse, medens andre Medlemmer vare stømte for mere eller mindre indgribende absolutte Forbudsbestemmelser«.

Kommissionens Lovudkast er derfor »i Hovedtrækkene Udtryk for et Kompromis«, idet Medlemmerne have ment at burde vise nogen Resignation for at kunne naa til en samlet Indstilling. — Hvad særlig angaar Underdommere udenfor København, har der — hedder det videre — »fra en enkelt Side været udtalt Tvivl om, hvorvidt det — selv bortset fra, at deres Embedslønning i mange Tilfælde ikke er tidssvarende — maatte være hensigtsmæssigt ganske at afskære dem Adgang til at indtræde i Bestyrelsen for erhvervsdrivende Selskaber, idet det er gjort gældende, at det, navnlig i mindre Byer, kan være til Skade, om ikke Retsbetjentens Indsigt og Erfaring skal kunne komme det Samfund, i hvilket han lever, til Gode ved at anvendes i en almennyttig, om end privat Institutions Tjeneste. Om det end nu maa erkendes, at de anførte Betragtninger ikke ere helt uden Vægt, har det overvejende Flertal i Kommissionen dog ment, at de maatte vige for Nødvendigheden at, at netop Enkeltdommerne ere frit stillede, saaledes at der ikke kan næres Tvivl om den uhildede Opfyldelse af deres Embedspligt«.

Det indsamlede Materiale vedrørende *Rigsdagsmænds* lønnede Virksomhed i Statens Tjeneste eller overdraget af Staten udviser (for Aaret 1909), at ca. $\frac{1}{4}$ af de 180 Rigsdagsmænd har Indtægter fra Statskassen (udenfor Rigsdagsdiæterne) eller fra Virksomheder, ved hvilke de ere Repræsentanter for Staten, og at de paagældende Hverv fordele sig saaledes: